

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se naprej plačuje. — Oglasi po dogovoru.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik VI.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1926.

15. številka

Joško Čampa:

Poplave, kultura in patriotizem.

Pravijo, da kogar Bog ljubi, tega tepe.

Našo državo mora Bog zelo ljubiti: tepe in biča jo neprestano. Najhujši bič za našo državo so njene slabe vlade. Kolikor ni udaril Bog naroda s slabimi vladami, mu je dodelil še drugih bridkosti — uime, potrese, bolezni in poplave.

V kulturnih državah imajo vlade, ki skrbijo tudi za to, da narod ne trpi prehu do elementarnih neugodnih. Pred poplavami in neurji so zavarovane dežele z regulacijami rek in voda, s poglobitvijo in razpeljavo strug, s solidnimi jezovi in nasipi. V Ameriki so posestniki plantaž zavarovani proti elementarnim neugodnim in nesrečam. Ker so povodnji, suše, epidemije, potresi, požari in druge take nesreče suvereni gospodarji svobodne narave, ne prijavljajo svojega prihoda in ne predlagajo finančnim ministrom za vsako leto naprej proračuna, da ga le-ti vnesejo v državni budžet. Zato gledajo vlade v kulturnih državah same za to, da je v drž. budžetu tudi za slučaje, ko običajno deželo nepredvidene in nenapovedane nesreče, zadostno poskrbljeno.

Naše vlade si zastran elementarnih neugod ne delajo tolikih skrbi, vsaj ne, dokler niso že tukaj. Naprej se poskrbi za tajne, misteriozne dispozicijske fonde, ne pa za poplave.

Jugoslovanskim vladam je Bog neskončno milostljiv in dober. Odvzel jim je velik tovor skrbi, ki jih imajo vlade drugih držav, povrhu tega pa jim je dodelil jugoslovanskega državnega nameščenceca. Jugosl. drž. nameščeneec je na vsem svetu najbolj patriočen, najkulturnejši, najdovzetnejši za humanizem in najvidnejši za stiske svojih vlad in ministrov. Jugoslov. drž. nameščeneec je čudovit regulator državnega proračuna. Kadar drž. budžeta ni mogoče spraviti v ravnovesje, zapoje po drž. uradih redukcija in drž. finance so mahoma urejene na najženialnejši način. Kadar so volitve ali so drugače kako »izčrpani« dispozicijski fond, je tu drž. nameščeneec, ki prepusti ubogi vladi svoje razlike. Kadar gospodje parlamentarci ne morejo več izhajati z drž. dohodki, kadar zmanjka komisijam v inozemskih letoviških dnevnic, se ukinejo drž. nameščeneec nadure, honorarji, nočnine, tantieme in druge posebne doklade. Kadar pa zadenejo deželo povodnji, daruje kulturni, patriočen, humani in uvidevni drž. nameščeneec del svoje plače.

Kulturni in patriočni jugosl. drž. nameščeneec doživlja poplave in katastrofe že osmo leto. Pomanjkanje trpi v vseh straneh. Toda ker ni nobenega stanu v tej državi, ki bi bil bolj kulturni in patriočen od drž. uslužbenca, mu ni nihče priskočil na pomoč v teh letih propadanja, hiranja in umiranja. Najmanj pa verižniki vseh branž in banatski žitni magnatje. In nikdar se ni našla nobena vlada, ki

bi bila apelirala na kulturo, patriotizem in humanizem drugih stanov v korist in pomoč drž. nameščencev.

Bog je obdaril jugoslov. vlade tudi z močrostjo in humorjem. Uradno je sedaj na najvišjem mestu ugotovljeno, da glad, ubožstvo in pomanjkanje čudovito pospešujejo kulturo, humanizem in patriotizem. Jugoslovanom očitajo barbarstvo in balkanstvo. Zato širimo kulturo. Najuspešnejše jo širimo, če poginjamo za plotovi lačni in revni.

Jugoslov. drž. nameščeneec je zastran superlativnih kulturnih, humanističnih in patriočnih lastnosti že nekam hudo nerodno. Previsoka kultura degenerira. Tesno nam je pri srcu in v želodcu, zlasti ker vidimo okrog sebe stanove in spoštovane državljane, ki brez kulture, humanizma in patriotizma boljše izhajajo. Zato bi tudi mi želeli, da bi bili nekoliko manj kulturni in patriočni. Vrniti bi se želeli nekoliko nazaj k prirodi in balkanstvu. Odstopili bi nekaj svojih kulturnih in patriočnih blagodat tudi drugim sodržavljanom. Morda bi delo dobro tudi raznim povojnimi verižnikom, drž. komisijam, čifutskim magnatom, našim političarjem in njihovim porodicam ter sploh vsem, ki preživljajo poletne dneve v razkošnih vilah in ki so zbežali pred poplavami in drugimi nadlogami v zabavna letovišča, kjer so zavarovani pred uimami, kulturo in patriotizmom.

Jugosl. drž. nameščenci poginjajo v toliki obilici kulture, humanizma in patriotizma. Kajti brez kulture in patriotizma so živeli že milijoni, brez kruha pa še nihče.

Izjava.

Ker bi se utegnil tolmačiti drugi odstavek v »Poštnem glasniku« št. 13 od 1. julija 1926 na uvodnem mestu v posmrtnem članku za pokojnim tovarišem Jožetom Otoničarjem kot napad na zdravilišče Golnik, smatra podpisano lastništvo in uredništvo lista za svojo dolžnost izjaviti, da pisec članka ni imel zle namere, saj mu je bilo znano, v kakšnem stanju, pod kakšnimi okoliščinami in po čigavi zaslugi je bil pokojni Otoničar sprejet na Golnik. Slej ko prej mu je bilo tudi znano, da se Veliki župan ljubljanske oblasti oziroma Oddelek za socialno politiko trudi dvigniti in razširiti ta sanatorij v občo korist in pomoč najbednejšim med vsemi — jetičnikom. Posebaj pa mu je bila še znana izredna požrtvovalnost, ki jo je rajniku izkazoval gospod šefzdravnik na Golniku dr. Robert Neubauer.

V Ljubljani, dne 20. julija 1926.

Lastništvo in uredništvo »Poštnega glasnika«.

Po kongresu poštne maturantov.

V »Poštnem glasniku« št. 16 od 15. avgusta 1924 je objavljena sledeča izjava:

IZJAVA.

Širijo se govornice, ki imajo namen, da vzbude nerazpoloženje napram podpisnemu društvu. Da jih preprečimo, podajamo sledečo izjavo:

1. Dne 22. septembra 1923 je dalo društvo Zveze poštne organizacij dobesedno to izjavo: »Na dopis z dne 20. septembra 1923 izjavljamo, da stoji društvo v pogledu uvrstitve poštne osebe na svoje častno dani izjavi, da ne bo nasprotovalo stremljenju, da se za prehodno dobo uvrsti vse uredništvo poštne stroke v drugo kategorijo.«

2. Na odborovi seji društva, ki se je vršila dne 27. maja 1924, se je soglasno sklenilo, da ne napravi društvo proti prevedbi bivših oficijantov in oficijantk niti najmanjših korakov, dasi je bilo za to od neke strani naprošeno. Ta sklep odborove seje je bil dne 5. junija 1924 tudi na širši odborovi seji soglasno sprejet.

Maturantsko društvo poštne prometne uradnikov za slovensko ozemlje v Ljubljani.

A. Wolf, tč. predsednik. Peter Cerar, tč. tajnik.

Začetkom julija t. l. pa smo čitali v ljubljanskih dnevnikih (»Slovenski narod« št. 150 od 8. julija 1926) naslednji članek:

Po kongresu poštne maturantov. Prejeli smo: Ker bi si lahko marsikdo mislil, kako to, da se ni vršil te dni v Splitu kongres vsega poštne uredništva brez razlike, poročam maturantsko društvo poštne uradnikov sledeče: Skupen kongres bi se bil lahko vršil, ko bi se uredništvo razvrstilo pravično tako, kakor veleva zakon. Ker pa naredba poštne ministrstva ni upoštevala čl. 6 zakona, po katerem gre II. kategorija dovršenim srednješolcem z maturo in je kratkotalno pomešala ljudi s štirimi razredi srednje šole in celo z ljudsko šolo, je čisto razumljivo, da je dvignilo te dni v Splitu 400 poštne maturantov svoj glas proti takemu postopanju. Ta uredba je rodila že take anomalije, da so imenovani za predstojnike večjih uradov ljudje, ki imajo bore malo šolske izobrazbe, ki pa, čeprav mlajši po letih, zapovedujejo starejšim uradnikom z maturo in z izvrstno strokovno izobrazbo. Žalostno je, da se mora uradnik - maturant boriti za pravice, ki mu jih daje zakon, za pravice, katere je ministrstvo prosvete v popolnem razumevanju dalo že a priori učitelstvu. — 400 maturantov poštne uradnikov nima pravice do I. skupine II. kategorije, kar bi veljalo letno nekaj tisočakov, če že hočemo to fidi budžetarno opravičiti, — med tem, ko se mirno izdaja letno okoli 15 milijonov dinarjev za njih kolege, ki so samo na podlagi zgoraj omenjene uredbe prišli v II. kategorijo in ki sedaj zapirajo pot polno kvalificiranim uradnikom - maturantom. Temu bodo gotovo pritrtili tudi maturantje - uradniki v drugih resortih, ki so zapostavljeni napram svojim kolegom, kateri so manj kvalificirani. Vsekakor bi bilo dobro, da se pridružijo akciji poštne maturantov tudi maturantje ostalih resortov, da bi izvojevali vse pravice, ki jim gredo po zakonu in da se bo spoštovala v prvi vrsti šolska izobrazba, ki se v državni službi preveč omalovažuje.

Priznati moramo, da smo bili perpleksni, ko smo prečitali ta pamflet. Mar so naši tovariši II. uradn. kategorije z maturo že zopet izkopali zarjavelo sekiro? Mar se jim hoče novega boja, prerakanja in novih sovražnosti? Ali prva izjava od avgusta 1924 več ne velja? Ali ni od članov odbora, ki so 27. maja 1924 soglasno sklenili, da nimajo ničesar proti prevedbi celokupnega poštne prometne uradništva v II. kategorijo, nobenega več, ki bi nastopil proti temu izpadu v javnem časopisu? Ali ni med člani maturantskega društ-

va nobenega poštenjaka, ki bi obsodil to zahrbtno in zavistno početje svojih voditeljev, kakršno početje gotovo ne bo rodilo dobrega sadu ne za nje ne celokupnemu poštnemu uradništvu?

Zadnje tedne kar dežuje ustmenih in pisemenih pozivov na Zvezo in na uredništvo njenega glasila, da nastopimo z vso silo in brezobzirnostjo proti poštnim maturantom v obliki pojasnilnih člankov v dnevnem časopisu in v »Poštnem glasniku«. Uredništvo je tudi prejelo nekaj fulminantnih člankov proti gornji izjavi v političnih listih. Urednika samega srbe prsti, da bi odgovoril na pamflet točko za točko, kakor zasluži. Pa smo se vzdržali, nakopali si nemara zamero od tovarišev članov Zveze in naročnikov lista, vendar obdržali preudarnost, hladnokrvnost in pa zavest, da pametnejši popusti.

Tudi tole ni nikak odgovor na citirani članek, kajti prerenski so časi, pretežki so udarci, ki padajo na nas vse, da bi si mogli dovoljevati državni uslužbenci medsebojne spore. Podaljšanje stalnosti za 3 leta, podaljšanje pokojninske pravice za 5 let, poslabšanje v bolnicah, zmanjšanje draginskih doklad, povečanje delovnega časa itd. — to so strahote, povsod na svetu nezaslišane, v državi vseh možnosti možne in resnične, strahote, ki bi morale štrniti vse državne nameščence od najvišjega do najnižjega v močan odporni zid. Kajti proti nam se vali strašnejša od povodnji pošast, ki nam odjeda naše težko priborjene pravice, odščipa naš tenki kruh in nas potiska globoko pod ljudi in svobodne državljane. Ta pošast se vali in tepta vse od kraja: nič ne vpraša, ali si Srb ali prečan, ali si res kulturen in patriotičen ali nisi, ali imaš maturo ali osnovno šolo, ali si pri pošti ali v drugačni službi države Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Ob tej splošni poplavi je bila prihranjena skupini slovenskih poštnih uradnikov sramota, da so vstali in pokazali na svoje tovariše, češ, glejte jih, ki so se prikopali za stopnjo višje, namesto da bi bili v še globljem blatu kakor smo mi! Danes, v teh obupanih dneh pisati tak odgovor na citirani članek maturantskega društva, kakor ga tisti članek zasluži, se mi zdi kakor godba na Veliki petek. Zaradi hude ure, ki razsaja nad nami vsemi, nam ni do boja, marveč do pomirjenja, bratstva in vzajemnega prenašanja trdot našega stanu.

To je prvi vzrok, da ne odgovorimo tako, kakor bi morali in kakor naši ljudje od nas pričakujejo.

Na uvodoma citirani lojalni izjavi sta podpisana tovariša, nad katerih osebno poštenostjo nisem nikoli dvomil in nad kojih značajnostjo tudi danes ne morem dvomiti. Ali sta ta gospoda še izvršilna člana predsedstva maturantskega društva? Če nista, ali je z njihovim privoljenjem ali vsaj z njihovo vednostjo izšla po dveh letih baš nasprotna izjava? Katero izjavo podpišeta danes, ali prvo ali drugo, kajti obeh ne moreta? Udari je lahko, težje je udarec obžalovati. Ker torej ne vem, koga je treba zadeti, končno morda niti ni dalo spornega članka oficijelno društvo kot tako, zato se vzdržimo danes hujših besedi, da izvemo, ali soglašajo vsi poštni maturanti s tistim člankom ali samo posamezniki.

To je drugi vzrok naše vzdržnosti.

So ljudje, ki silno radi vidijo, da se o njih govori ali piše, pa magari da se piše, da je ukradel čevlje. Samo, da je njegovo majhno ime natisnjeno. Kdo ve, ali ni bil ves članek bolj humbug, ne toliko iz fakične potrebe, nego da se pokaže svetu: mi smo še tukaj, toliko in toliko nas je, tam in tam smo bili, to in to smo govorili. Pa piše in piše, govori in

govori, pa se ne spomni, da ga ni nihče niti vprašal niti pogrešal. Takim ljudem bi nerad posodil naš list za reklamo.

In to je tretji vzrok.

Joja.

Kupujte čevlje z znamko „PEKO“, ker so najboljši, najelegantnejši in najcenejši.

Organizacijsko gibanje.

Joško Čampa:

POŠTNI KONGRES.

Na podlagi zaključka lanskega kongresa se je vršil letošnji poštni kongres v Skoplju, nekdanji ponosni prestolici carja Dušana. Dasi ravno je pot do Skoplja dolga in težavna, vendar je prihitelo na letošnji kongres iz vseh krajev naše države neobičajno veliko število poštarjev. Poleg oficijelnih delegatov je prihitelo v Skoplje tudi mnogo tovarišev in tovarišic iz vseh oblastnih organizacij. Celokupna udeležba na kongresu se ceni nad 400 ljudi. Zlasti številno sta bili zastopani zagrebška in novosadska oblastna organizacija; lepa je bila udeležba tudi iz Beograda in Sarajeva. Iz Srbije, posebno južne, so bile zastopane vse večje pošte.

Agilna in borbena oblastna organizacija v Skoplju je poskrbela za nepričakovano lep sprejem gostov. Vse je bilo vzorno organizirano in pripravljeno. Članstvo je imelo lepa, snažna stanovanja in prenočišča v deklisnem šolskem internatu, funkcionarji organizaciji so bili gostje uglednejših poštnih funkcionarjev, preskrbljena pa so bila tudi stanovanja v hotelih po znižanih cenah, kakor smo imeli tudi hrano po znatno znižanih cenah. Zares, za vse je bilo preskrbljeno tako vzorno in prijetno, da smo se počutili v Skoplju od prvega hipa kakor doma in kakor da smo prišli v goste k starim, že davno poznanim svojcem in prijateljem. Na kolodvoru je sprejemala goste uprava obl. org., na čelu ji agilni in iniciativni njen predsednik tov. Milonović in ljubeznivi ter uslužni direktor skopeljske direkcije g. Vaso Stojanović; za funkcionarje ljubljanske organizacije se je posebej zavzel in jim oskrbel stanovanja šef personalnega oddelka skopeljske direkcije, naš stari prijatelj in ljubeznivi tovariš g. Vlado Maksimović in njegova gostoljubna gospa soproga, katerih gost je bil predsednik naše Zveze.

Novi, lični poštni dom skopeljske obl. org. je bil odet v svečano obleko. Njegovo pročelje, ovito v državne in narodne trobojnice, je klicalo gostom iskreno »dobrodošli«. Poštni dom stoji v novem delu mesta, v Dušanovem vencu, kjer je posejanih med mladim zelenjem 80 novih, mičnih dvodružinskih vil in hišic. Pred domom je vrt, last doma, ki je ves zasajen s cvetjem in drevjem kakor majhen park. Nad vrtom je bila razprežena mreža številnih električnih luči v pestrih barvah. Dom ima veliko, zelo lepo opremljeno dvorano, pisarno in knjižnico. Ta dom ima brezdvomno vse pogoje za lep razvoj organizacijskega in družabnega življenja med skopeljskimi tovariši in tovarišicami, pa tudi med ostalimi poštnimi nameščenci južne Srbije. V njem pa bodo našli zavetišče tudi drugi državni nameščenci skopeljske oblasti. Nas vse je navdal ta dom z osrečujočo mislijo: kako lepo je imeti svoj lastni dom.

Dne 11. junija t. l. popoldne se je vršila v domu predkonferenca delegatov; razpravljalo se je načelno o glavnih točkah dnevnega reda, ki so se obravnavale podrobno na kongresu samem.

Na Petrovo, dne 12. julija t. l., je bil ob 9. uri odprt kongres s svečanim blagoslovljenjem poštnega doma. Svečanemu ceremonielu je prisostvovalo okrog 500 ljudi. Po psalmemskem koralu, ki ga je izvajala vojaška godba, je opravil zastopnik metropolita skopeljskega z dvema drugima svečnikoma svečani cerkveni obred, ki je bil zanimiv s svojim bogatim ceremonielom in zaradi staroslovenskega jezika, pa tudi zaradi svoje simboličnosti zlasti za nepravoslavne goste. Otvoritvi kongresa in svečanosti so prisostvovali poleg zastopnika metropolita tudi zastopnik vojaške oblasti, vojaški poveljnik mesta, zastopnik velikega župana, predsednik mestne občine, zastopniki vseh šol in poročevalci vseh večjih beograjskih časopisov. Na svečanosti in na kongresu

je zastopal gospoda ministra pošte in brzojavo direktor skopeljske direkcije g. Vaso Stojanović, ki je sam aktiven član skopeljske obl. organizacije in predsednik njenega nadzornega odbora. G. direktor se je stalno mudil med delegati in zborovalci, imel je za vsakogar prijazno besedo ter je pridno sodeloval pri vseh kongresnih prireditvah. Nadalje so prisostvovali kongresu ugledni člani Saveza odnosno člani njegove uprave, upravnik glavne beograjske pošte g. Hadžić, upravnik beograjske kolodvorske pošte M. Jovanović ter cela vrsta upravnikov drugih večjih pošt v državi in šefi poštnih ustanov.

Po izvršenem ceremonielu čestita zastopnik metropolita skopeljski OO (obl. org.) na dožidavi in otvoritvi poštnega doma, na današnjem družinskem slavlju poštnega osebja in želi ter prosi Boga, naj blagoslovi vse, ki prebivajo v tem trenutku svečanosti v domu, pa tudi vse one, ki bodo stopili kdaj v ta dom.

Predsednik Saveza Tomo Jovanović pozdravlja zastopnike vseh oblasti in zastopnike tiska, zastopnike in delegate vseh OO in celokupno članstvo. Govori in poudarja, kako velike važnosti, kulturne, nacionalne, socialne in stanovske je zlasti ravnokar blagoslovljeni poštni dom v Skoplju. Na srce polaga zastopnikom vseh ostalih OO, da naj jim bo mlado skopeljsko OO za vzgled; celokupnemu članstvu Saveza v celi državi pa naj bo velika požrtvovalnost tovarišev in tovarišic, iz južne Srbije, ki so žrtvovali toliko za svoj dom, za vzor, da bodo v nekaj letih stali poštni domovi na sedežih vseh OO in v vseh mestih naše države. Svečano predaja otvorjeni in blagoslovljeni dom OO v Skoplju s priporočilom, naj ji bo svetilnik vedno in vselej, v dnevih veselja in trpljenja, v časih tihega dela in trde borbe. — Po predaji doma se je vršila ob sviranju vojaške godbe in ob tovariškem razpoloženju v domu zakuska.

ZAPISNIK

širše odborove seje Zveze od 6. julija 1926.

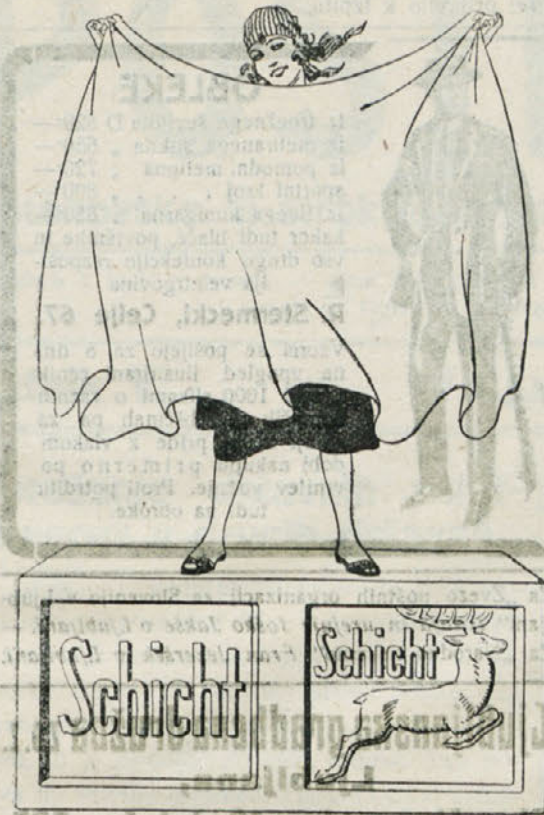
Predsednik otvori sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika. 2. Dopisi. 3. Kongres Saveza v Skoplju. 4. Predlogi in vprašanja.

1. Predsednik poroča o smrti nepozabnega tov. Otoničarja. Takoj, ko je zagal za njegovo smrt, je še istega dne sklical v počaščenje njegovega spomina žalno sejo Zveze, katere ustanovitelj je bil naš veliki pokojnik. Njegove zasluge za Zvezo in v splošnem za poštne nameščence je opisal »Poštni Glasnik«, kojega zadnja številka je bila posvečena njegovemu spominu. Zveza je dala tudi žalna naznanila v glavna ljubljanska dnevniška in se udeležila po svojih zastopnikih pogreba. Graja premajhno udeležbo na pogrebu, Otoničar je zaslužil večji izkaz hvalečnosti vsaj na svoji zadnji poti. Od njegove vdove si je izprosila Zveza pokojnikovo sliko, katero bomo dali povečati, da bo visela v našem bodočem poštnem domu znancem v spomin na ustanovitelja naše organizacije.

Avtor knjige »Pojasnila k zakonu o civ. drž. uradnikih« g. Cavallieri poroča, da se je knjiga podražila za 10 dinarjev, ker se ni priglasilo zadostno število predplačnikov. Odbor pristane na ta povečanje.

Bivši gospodarski odsek Zveze je imel odprt kredit pri Ljudski posojilnici do zneska 200.000 dinarjev, za kar je imel pri tem zavodu en delež. Ker Zveza tega kredita ne potrebuje, sklene odbor, da se delež odpove.

**Namakaj z „Žensko hvalo“!
Izpiraj z „Jelenjim milom“!**

**Potem bo perilo
brez najmanjše poškodbe,
brez truda,
ob največji varčnosti,
v najkrajšem času
res popolnoma čisto!**

SCHICHT

2. Tajnik prečita dopis od zobotehnikarja Radvana, ki offerira Zvezi za njene člane zobotehniška dela proti plačilu na obroke. Sklene se, da se izvede akcija v sporazumu z Gospodarsko zadrugo poštinih nameščencev, kateri se ponudba odstopi.

3. Predsednik poroča, da je dobila Zveza od Saveza vabilo za osmi redni kongres, ki bo 12., 13. in 14. julija v Skoplju. Na dnevnem redu kongresa je tudi izprememba pravil. To je sicer že naša večletna zahteva, vendar nismo zadovoljni s takim načinom reševanja tako važnega vprašanja, da nam ni poslal Savez prej osnutka novih pravil v proučitev. Odbor da v tem pogledu delegatom polnomočna pooblastila in navodila.

4. Tovariš blagajnik poroča, da je tov. Štault dal v počaščenje spomina tov. Otoničarja 100 dinarjev za sklad Zveze, za kar mu izreče odbor zahvalo. Stroški za žalna oznanila v znesku 510 dinarjev se razdeli tako, da plačata Zveza in Sekcija po 205 Din, Društvo nižjih pa 100 Din.

Nekateri člani Zveze, katerim je Zveza garantirala, da so si pri raznih tvrdkah nabavili blago, niso našli toliko takta in čuta dolžnosti, da bi svoje dolgove poravnali, ampak so ostali Zvezi in raznim tvrdkam dolžni 21.859 Din, kar je za Zvezine finance naravnost ogromna vsota. Ker je prevzela sedaj Gospodarska zadruga terjatve, se bo poterjal do oktobra dolg pri tvrdkah, končna likvidacija bo izvršena v februarju 1927. Vzlic temu pa bo izgubila Zveza par tisočakov, ker so nekateri dolgovni neizterljivi. — Daje poročila blagajnik, da znaša 2% provizija Gospodarske zadruge za nabavo blaga za prvo polletje 3475.76 Din, kateri znesek je vknjižila Zadruga neobvezno v Zvezino dobro in obrestuje to svoto po obrestni meri Mestne hranilnice ljubljanske. Odbor izreče Zadruzi polno zaupa-

nje in ne pošlje revizorjev, ker je uverjena o popolnem redu v tej zadevi.

Tov. Uraničevi se podeli za njeno pisarniško delovanje v Zvezi za polovico leta nagrada v isti izmeri kakor druga leta.

Tov. Tome se pritožuje, da selski pismonoše ne dobe dopusta, ki jim po zakonu pripada, in prosi predsednika, da ukrene potrebno, da pridejo tudi selski slugi do svojih zakonitih pravic. Predsednik ugotovi, da se v tem oziru ne samo za selske slugi, ampak tudi za zvaničnike in uradništvo od pristojnih oblastev nič ne stori. Na deželi mora uradništvo kakor služabništvo leta in leta delati, do zaželjenega in zakonitega oddiha pa sploh ne pride; če si tovariši sami med seboj ne pomagajo in drug za drugega ne delajo, s čimer si v tistem času več na zdravju škodujejo, nego si ga v dopustu pridobe. Pri služabništvu pa je tudi samopomoč največkrat izključena. To vprašanje bi se moglo rešiti na ta način, da bi najela direkcija za čas dopustov dnevnice. Zveza bo v tem pogledu intervenirala pri direkciji, iznesla pa bo to vprašanje tudi na kongresu. Ob 22.40 uri zaključil predsednik sejo.

Najsrčnejša želja in cilj vsakega poštnega nameščenca mora biti: Poštni dom.

SESTANKI SEKCIJE PTC, ČIN.

Sestanek Sekcije ptc. čin. bo v Ljutomeru v nedeljo dne 8. avgusta t. l. ob 15. uri na pošti. Vabimo k obilni udeležbi vse članstvo pošt na progah Pragersko - Središče ob D., Ormož-Hodoš in Ljutomer - Radgona. Naše zaupnike v teh krajih prosimo, da obveste in opozore na ta sestanek vse svoje sosednje pošte.

Sestanek za Gorenjsko bo na Bledu v nedeljo dne 15. avgusta t. l. Kraj in čas sporočimo v okrožnicah ali pa v »Jutru« in »Slovencu« od 13. in 14. avgusta t. l. Vabljeni so k obilni udeležbi vsi tovariši in tovarišice gorenjskih pošt. Članstvo iz Ljubljane pa porabi lahko sestanek na Bledu za izlet. Zaupniki naj skrbijo za častno udeležbo.

V Meži bo sestanek v začetku meseca septembra t. l., kar bomo še natančneje javili kesneje.

Za sestanek na Dolenjskem nismo dobili dosedaj še nobene prijave. Mrtvilo dolenjskih tovarišev in tovarišic se v resnici čudimo. Želeli bi prirediti sestanek meseca septembra t. l. v Novem mestu. Ali ni nobenega tovariša ali tovarišice na Dolenjskem, ki bi animiral dolenjsko članstvo za ta sestanek in nam o uspehu poročal? Dolenjci, zbudite se! — Sekcija ptc. čin.

Javna seja Sekcije ptc. čin. bo v ponedeljek 2. avgusta t. l. ob 20. uri v salonu gostilne pri Mraku na Rimski cesti. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika o poštne kongresu in o splošnem položaju. 2. Znižanje draginskih doklad. 3. Vprašanja in predlogi. — Članstvo se vabi, da se udeležijo javne seje v čim večjem številu. — Sekcija ptc. čin.

Poštni dom bo naša trdnjava, zato podpiši takoj delež!

To in ono.

Smrt. V Beogradu je umrl bivši srbski narodni poslanec in minister dr. Žarko Miladinović. Blagi pokojnik je bil znan vsemu poštenu obojstvu, saj je bil eno leto (od decembra 1921 do decembra 1922) minister za pošto in brzojav. Zanimal se je ne samo za stroko, nego tudi za obojstvo, zlasti veliko podporo so imele v njem organizacije. Naš Savez v Beogradu je bil za časa njegovega ministirovanja najmočnejši. — V Ljubljani pa je umrl tov. Franc Žvanut, zvaničnik pošte Ljubljana I. Po dopoljenih službenih letih je odšel ne samo kot poštar, nego tudi kot človek k trajnemu pokoju. — Naj počivata v miru!

Predsednik Zveze tov. Jakše odide s 1. avgustom na tritedenski dopust. Nadomestoval ga bo sicer I. podpredsednik tov. Gruden, vendar naj člani, ki bi se morda ta čas obrnili na Zvezo, potrpe na rešitev. Tudi uradne ure v društveni

pisarni ne bodo ta mesec točne. Podpredsednik, tajnik ali blagajnik bo pač prišel, kadar bo prost. V nujnih slučajih naj se članstvo zanaša slej ko prej na torek in petek popoldne.

Za Poštni dom je podpisalo na pobudo agilnega zaupnika Sekcije ptc. čin. tov. Šetinca pri pošti Maribor 2 30 članov Sekcije 34 deležev po 100 dinarjev. Poleg tega pa so še darovali domu: tov. Bareto Frida in Postrak Marko, vsak pa eno obveznico 7% drž. posojila v nom. vred. po 100 dinarjev, tov. Ivo Jamnik pa 100 Din v gotovini v zahvalo, ker je Zveza izposlovala, da dobiva poštno obojstvo direkcijske okrožnice. Vrtilim in zavednim tovarišem in tovarišicam pošte Maribor 2 izrekamo iskreno zahvalo; obojstvu drugih pošt pa priporočamo, da jih posnemajo.

Poštni dom, r. z. z. o. z., sporoča na razna vprašanja in dopise ponovno, da besedilo na pristopnici ne vsebuje za deležnike nikake nevarnosti. Tako besedilo je predpisano po zadrugnem zakonu za vse zadruge in ga torej mi ne moremo in ne smemo predrugačiti. Pri naši zadruzi je to samo formalna zadostitev zakonu, kajti zadruga »Poštni dom« se ne bo spuščala v nikake denarne spekulacije in ne prične preje z zidanjem, dokler ne bo zbranega za to toliko denarja, kolikor ga bo predvideval proračun za zgradbo. To bo trajalo vsekakor še par let. Glavni obratni kapital bodo tvorili deleži in obresti, kolikor ta glavnica ne bo zadostovala, bo poskrbela zadruga za druge vire dohodkov (loterije, kolkt, prodajni kuponi, tombola, darila itd.). Nekateri se boje, da bi zadruga ne postavila kake zasilne zgradbe, ki bi se ne amortizirala. Ta bojazen je odveč. Zadruga ima v načrtu reprezentativno zgradbo v sredini mesta Ljubljane, ker nima pomena zidati doma zunaj mesta. V sredini mesta pa ni dovoljeno postavljati zasilnih zgradb. Sploh pa naj ima vse poštne obojstvo vedno na umu, da bodo odločevali pri vseh važnejših ukrepih zadrugniki sami in da bodo tudi odbor zadruge tvorili samo zadrugniki, ki bodo v lastnem interesu skrbeli za to, da zadruga ne započne nikake riskantne akcije.

Na vsak način pa je potrebno, da odbor ve, kako velika bo osnovna glavica, ki jo bodo tvorili deleži, da bo mogel na podlagi tega vsaj približno ugotoviti, v kako širokem obsegu bo moral zasnovati zbiranje manjkajočega zneska potom drugih virov. Zato je potrebno, da se podpisovanje deležev čim prej zaključil. Ker pa še dve tretjini slovenskih poštinih uslužbencev dosedaj še ni pristopilo s svojimi podpisi k zadruzi, naj organizacije, krajevne skupine, pododbori, zaupniki in vsi zavedni poštini nameščenci razvijajo čim živahnejšo agitacijo za pristop k zadruzi. Ne dajmo se osramotiti od svojih tovarišev in tovarišic v drugih krajih naše države. Dosedaj smo bili Slovenci glede stanovske zavednosti zmerom prvi. Stanovska čast in ponos ne sme dopustiti nobenemu zavednemu slovenskemu poštne nameščencu, da bi ne bil član zadruge »Poštni dom«. — Pripravljali odbor zadruge »Poštini dom«.

Dobrodelna letna veselica. Podružnica osrednjega društva nižjih poštinih in brzojavnih uslužbencev v Mariboru priredi v nedeljo 8. avgusta t. l. na Gambrinovem vrtu dobrodelno letno veselico. Eventualni čistilni dobiček je namenjen za podpiranje vdov, sirot in bolnih poštinih uslužbencev. Mariborski poštarji uljudno prosijo za polnoštevilno udeležbo te dobrodelne prireditve.

Krasna zavednost poštnega uradnika. D. L., starešina pošte v S. L. p. M., nam piše: »Da po najnovejšem udarcu zdržim proračun v ravnotežju, sem žal primoran izstopiti iz organizacije. Prosim, da mi s 1. avgustom ustavite tudi »Poštini Glasnik«. Poročajte, kaj vam še dolgujem, da po mogočnosti poravnam zaostali dolg. — Zelo modro ste povedali in ravnali. Vi ste zabilježbelj v glavo! Da parirajo organizacije udarec, ki ga je zadala vlada drž. nameščencem, so začele propagirati izstop državnih nameščencev iz vseh društev, razen iz strokovnih. No, Vi ste pa napravili bolj modro: izstopili ste iz svoje strokovne organizacije, ostanete pa najbrže član raznih kulturnih, dobrodelnih, političnih in drugih društev. In Vi se nemara še čudite, da daje vlada brce tako zavednim državnim uradnikom? Ako bi bili vsi taki, kakor ste Vi, bi najbrže že davno draginskih doklad sploh več ne imeli. Predstavljajte si vojsko, ki pomeče puške v koruzo baš v momentu, ko je dano znamenje za napad. Po Va-

ši logiki bi ta vojska brez vojakov gotovo dobila zmago. Tudi državni nameščenci bomo zmagali takoj, ko storimo vsi tako, kakor ste storili Vi. Sicer pa je škoda besed. Vaši želji ustrezemo in da zavoljo šestih dinarjev mesečne članarine ne umrete od gladu, Vam sporočamo, da nam »po mogočnosti« ni treba poravnati zaostalega dolga na članarini. Pa z Bogom! — **Sekcija ptč. čin.**

Uradni kotiček.

PRIPRAVNIŠKI IZPITI.

Vzlic novemu pravilniku o polaganju pripravniških izpitov, ki je izšel v Vesniku 11/1926, in v članku v Poštnem Glasniku 13/1926, so pripravniki še vedno neinformirani in se obračajo na Zvezo ali Sekcijo s prošnjami za različna pojasnila. Da ne bo treba vsakemu posebej odgovarjati, naj velja kot splošni odgovor naslednje pojasnilo:

1. Po starem (prejšnjem) pravilniku (Vesnik 14/1924) morajo polagati izpit vsi pripravniki III. kategorije in pa oni pripravniki II. kategorije, ki so v staležu direkcije. Ker od naših članov ni nobenega direkcijskega pripravnika II. kat. — onih par pripravnikov na direkciji je v staležu pošte Ljubljana 1 — ne dela noben pripravnik

II. kat. več po starem pravilniku izpita, ampak po novem. Od pripravnikov III. kat. pa delajo izpiti po starem pravilniku oni, ki se prijavijo do konca tega leta. Glede na to, da je za III. kategorijo izpit po starem pravilniku ugodnejši, priporočamo tem, da se za izpit še letos prijavijo.

2. Tisti pripravniki II. kategorije, ki so bili pred prevedbo na novi uradniški zakon poštarji VI. razreda, in pa oni, ki so imeli dne 1. septembra 1923 že več kot tri leta za pokojnino vštene službe, so oproščeni od predmetov iz skupine B, C in D. Da ima kandidat eden ali drugi pogoji, izpriča lahko s prevedbenim dekretom.

3. Izpiti se bodo vršili v Ljubljani. Izpitna komisija, obstoječa iz juristov ljubljanske direkcije, je že sestavljena. Prvi izpiti se bodo vršili najbrže že v drugi polovici avgusta t. l. Prijavljeni kandidati bodo v smislu čl. 19 pravilnika o dnevu izpita pravočasno obveščeni. Takisto se pripravljata tudi izpitna komisija za pripravnike III. kategorijo, izpiti se pa bodo vršili, kadar se prijavi dovolj kandidatov.

4. K izpitu se more javiti v zmislu čl. 28 pravilnika vsak pripravnik II. ali III. kategorije, ki ima več ko dve leti službe. Kako mora biti prošnja sestavljena in koliko denarja priloženega, je objašnjeno v čl. 21 in 30 pravilnika.

Vsem pripravnikom svetujemo, da se čim prej prijavijo k izpitu.

OBLEKE:

iz trpežnega ševijota D 520—
iz meliranega sukna . 650—
iz pomodn. meltona . 720—
sportni kroj . . . . . 800—
iz finega kamgarna . 850—
kakor tudi hlače, površnike in vso drugo konfekcijo razpošilja veletrgovina

R. Sterneckl, Celje 67.

Vzorci se pošljejo za 8 dni na vpogled, ilustrirani cenik z nad 1000 slikami o raznih domačih potrebščinah pa za stonj. Kdor pride z vlakom dobi nakupu primerno po vrnitev vožnje. Proti potrdilu tudi na obroke.

Za „Zvezo poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani“ izdaja in urejuje **Joško Jakše v Ljubljani.** — Za „Narodno tiskarno“ **Fran Jezeršek v Ljubljani.**

A. & E. SKABERNE

Dobro! priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega blaga **Poceni!** po najzmernejših cenah.
LJUBLJANA, MESTNI TRG 10

Anton Krisper

Mestni trg 26 - Stritarjeva ul. 3

Prodaja vsake vrste čevljev in galanterijskega blaga po najnižjih cenah

je najboljša žitna kava!

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ, Ljubljana,
Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

Vsakovrstno usnje

za čevlje in tapetiranje nudi tvrdka **ANTON MARKUN** Ljubljana, Kolodvorska ul. 41.

Ivan Jelačin - Ljubljana

veletrgovina špacerijske in kolonijalne robe
Solidna in točna postrežba. Ustanovljeno l. 1888

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA (GRADSKA ŠTEDIONICA) V LJUBLJANI

Stanje vložnega denarja preko 20 milijonov dinarjev ali 800 milijonov kron. — Sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Zlasti plačuje za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti. — Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kakor kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem in davčno močjo: Ravno radi tega nalagajo pri njej tudi sodišča denar mladoletnih, župni uradi cerkveni in občine občinski denar. — Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar popolnoma varen.

Ljubljanska gradbena družba z o. z.

Ljubljana,
Slomškova ulica 19, telefon 527.
Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
parna žaga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.

Prporočamo najboljše šivalne stroje

GRITZNER in ADLER

za rodbinsko in obrtno rabo, posamezne dele za stroje in kolesa, igle, olje, potrebščine za šivilje, krojače in čevljarje, brivce in sedlarje, nogavice, palice.

Edino le pri **JOSIP PETELINC** Ljubljana

ob vodi blizu Prešernovega spomenika.
SPREJEMAJO SE POPRAVILA STROJEV.

Predno se odločiš, da kupiš obleko, plašč ali suknjo, poseti

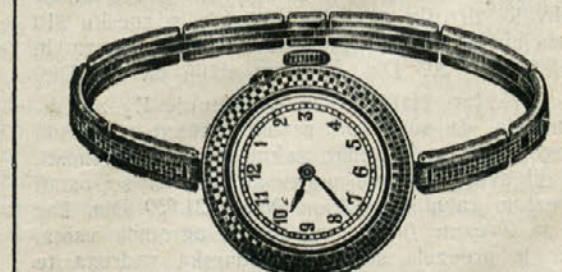
našo detajlno trgovino na Erjavčevi cesti št. 2, nasproti Dramskega gledališča in si oglej našo

bogato zalogo!

Dobro blago, prvovrstna ročna izdelava in nedosegljivo nizke cene te bodo prepričale, kie edino kupiš najbolje in najceneje. — Državnim nameščencem proti primerni garanciji tudi na obroke!

Konfekcijska tovarna

Fran Derenda & Cie., Ljubljana.

Žepne in stenske ure iz lastne tovarne v Švici, veliko zalogo vsakovrstnih zlatih, srebrnih in uporabnih predmetov priporoča

H. SUTTNER
V LJUBLJANI, MESTNI TRG

PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG

D. D. v LJUBLJANI

prodaja premoga iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni čehoslovaški in angleški koks za livarne in dom. uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete

Naslov: **Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani,**
Miklošičeva cesta št. 15, prvo nadstropje